

[Socialministeren.]

bestemte krav til det personale, der skal arbejde på hjemmene, men det er mit håb, at man ved at tilrettelægge en uddannelse vil sætte en ny udvikling i gang på dette område, så at hjemmene efterhånden får mange uddannede medhjælpere, og så at man også kan give dem, der allerede arbejder på hjemmene, en mulighed for at dygtiggøre sig yderligere.

De gældende regler om hjemmehjælp til gamle og invalider er overført til forslaget, idet der dog ikke længere skal være nogen grænse for, hvor stort et beløb kommunerne skal kunne anmelde til refusion som udgift til hjemmehjælp. De udgifter, som kommunerne har til hjemmehjælp, og som ikke kan afholdes inden for det beløb, der udgør grænsen for, hvad der kan anmeldes til refusion, tages nu af rådighedsbeløbet til personlige tillæg. Det beløb, der har været stillet til rådighed, har altså været for lavt; og da hjemmehjælpen er så nyttig en del af forsorgen, foreslås det at fjerne grænsen for, hvor meget der skal kunne anmeldes til refusion.

Ved gennemførelsen i sidste folketings-samling af den nye lov om husmoderafløsning blev det fastsat, at de kommuner, der ikke ved lovens ikrafttræden havde en husmoderafløsningsordning, skulle indføre en sådan ordning inden 1. april 1968, eventuelt i forbindelse med andre kommuner. Jeg finder det rimeligt at indføre en tilsvarende bestemmelse med hensyn til hjemmehjælpen, og det foreslås derfor at pålægge kommunerne den forpligtelse også at indføre en hjemmehjælpsordning inden den nævnte dato.

Som noget nyt indføres en bestemmelse om, at kommunerne kan iværksætte eller støtte et omsorgsarbejde for de ældre og for invalider. Det sker jo ofte, at pensionister føler sig isoleret og måske ikke selv har initiativ til en eller anden form for beskæftigelse. Det er derfor naturligt, at man flere steder, i private organisationer eller i kommuner, er kommet ind på at sætte et omsorgsarbejde i gang. Lovforslaget giver nu kommunerne en udtrykkelig hjemmel til at iværksætte og støtte sådant arbejde og giver samtidig en bestemmelse om, at kommunerne kan få en del af deres udgifter dækket ved, at halvdelen af udgifterne kan anmeldes til

refusion. Det er tanken, at statens tilskud hertil foreløbig skal udgøre indtil 1 mill. kr., indtil man har gjort nogle erfaringer med hensyn til dette arbejde.

Et område, der kræver særlige hensyn, er forsorgen for yngre invalider. Det er ofte påpeget, at det er uheldigt, at de opholder sig i hjem for ældre, og det er jo ønskeligt, at de ikke bliver anbragt på hjem, hvis det ikke er absolut nødvendigt. Man bør søge at skabe muligheder for, at de kan have deres eget hjem, eventuelt i et kollektivhus eller i de såkaldte beskyttede boliger. I København findes sådanne boliger, og flere købstæder har planer om at bygge dem.

De invalider, der bor i disse boliger, vil ofte have brug for nogen pleje og hjælp, og det kan være vanskeligt at dække udgifterne hertil ved hjælp af deres indtægter, herunder deres invalidepension og de tillæg, der kan ydes til denne. Da det er meget vigtigt at give disse yngre invalider en mulighed for en mere selvstændig tilværelse, og da man derigennem også aflaster plejehjemmene, er der i lovforslaget optaget en regel om, at kommunerne kan yde tilskud til medhjælp, og at udgifterne kan afholdes som invalidepension.

For de yngre, der må optages på hjem, er det vigtigt at skabe forhold, der kan hjælpe dem til at få et indhold i deres tilværelse, først og fremmest ved at give dem mulighed for at være beskæftiget. Ved godkendelsen af planer for plejehjemmene vil der derfor blive lagt stor vægt på, at der ved indretningen af hjemmene er taget hensyn til at skabe beskæftigelsesmuligheder. Der bør også til disse hjem knyttes beskæftigelsesterapeuter, der kan hjælpe patienterne med at udnytte deres muligheder.

Spørgsmålet om beskæftigelse har navnlig betydning for de yngre, men også med hensyn til hjem for ældre bør man i højere grad, end det indtil nu har været tilfældet, tænke på beskæftigelsen.

De regler, som lovforslaget indeholder om de økonomiske vilkår for optagelse på et hjem, er ikke ændret i forhold til de gældende bestemmelser. Reglen er, at man som betaling for opholdet afgiver sin invalide- eller folkepension, og at man derudover skal betale for opholdet, hvis man har egne indtægter over en vis størrelse.